

Alcoi, cap al futur (i 2)

El passat dia 28 van acabar a Alcoi les jornades «Horizonte 2.000», amb la presentació de les conclusions, a càrrec del catedràtic d'Economia de la Universitat de València Juan Ignacio Dalmau, que en fou el coordinador. Les jornades, organitzades per la Caixa d'Estalvis d'Alacant i Múrcia, han pretés d'aportar idees i suggerències per a la indústria alcoiana.

TS. MEDELA i R. LLORCA
 ot i que Alcoi es troba al nivell de la mitjana estatal pel que fa a l'atur, el fet de ser una ciutat principalment industrial, i que la crisi haja estat especialment feixuga per al sector, fa imprescindible adoptar un conjunt de mesures correctores. «Horizonte 2.000» ha tractat d'abordar els problemes i les possibles eixides. D'altra banda, l'entrada a la CEE planteja, també, nous reptes, que cal afrontar. Per això, és avui corrent en la ciutat l'al·lusió a conjuntures històriques, inclús pitjors que les actuals, que Alcoi va saber superar. Les jornades han estat, sobretot, un «catalitzador d'il·lusions».

La situació de partida no és tan dolenta, diuen alguns, ja que es tracta de la vuitena zona d'Espanya, de les més de cent en què és dividida en relació a l'estalvi. D'altres, per contra, recorden que Alcoi no disposa de primeres matèries, que cal portar-ho tot de fora. A més, tenint en compte les males comunicacions existents, els productes s'encareixen entre un 5 i un 6 per 100.

Per tot això, es confia en la iniciativa empresarial, en la imaginació. El coordinador de les jornades, J. I. Dalmau, es mostra molt explícit: «Aquell qui espera solucions des de

dalt, mai no serà empresarial. L'experiència empresarial de fa quinze anys ja no serveix de res».

Invertir 40.000 milions en 15 anys

Alcoi necessita, segons les previsions dels professors Enrique de Miguel i Cruz Lario, 40.000 milions de pessetes d'inversió en els pròxims 15 anys per acabar amb l'atur. Actualment, són 6.000 els aturats registrats. A aquesta xifra cal afegir les 5.000 persones que es calcula que aug-

mentaran el mercat de treball. Si per a cada lloc de treball són necessaris 4 milions de pessetes, resulta la xifra de 40.000 milions. Un objectiu ambiciós i difícil, però que sembla realitzable als participants en els debats. I hi afegeixen, «tenim el punt principal, el capital humà».

El metall i la construcció

Per sectors, el ponent adjunt, Enrique Masià, apunta les principals conclusions i assenjala, com a problemes claus de les

indústries del metall, la manca de tecnologia i l'estructuració actual de les empreses, que resulten poc àgils quant a l'organització del treball.

Per a una correcta adequació al mercat, les empreses hauran de reconvertir la producció actual cap als béns de consum durador: metalls de marroquineria, envasos metàl·lics, maquinària especialitzada... Es valora com a molt important fer una crida als industrials del mercat intern per tal de substituir les importacions actuals per productes fabricats a la comarca. I per adaptar-se als problemes tècnics i específics de les indústries, caldrà crear gabinets d'enginyeria. Es demana, finalment, que l'administració finance, prioritàriament, el comprador de béns d'equip més que el venedor, com també una ajuda específica a les PIME.

D'altra banda, la construcció ha anat depenent



L'ajuntament de la ciutat

/ C. Balaguer

del desenvolupament de la indústria, que ha vist agreujar-se la situació del sector per la falta de sòl urbà i industrial. Ambdues qüestions han de ser assumides per a l'elaboració del Pla General d'Ordenació Urbana. Especialment, la reconversió del nucli antic sembla urgent, i s'apunta l'alternativa de formació d'una societat mixta entre els empresaris del sector i l'ajuntament.

Paper, arts gràfiques i químiques

Per a Eduard Gilabert, ponent adjunt del sector del paper i arts gràfiques, que aplega més de 70 empreses, el principal problema són les reduïdes dimensions de les indústries. Mentre en la CEE el nivell mitjà de producció és de 45.000 tones per any, i a Escandinàvia de 130.000, a Alcoi no arriben a les 15.000. La producció —afirma— és de qualitat (paper bíblia i seda, tovallols), però la maquinària demana fortes inversions per posar-la a punt. L'especialització és fonamental per sobreviure, i el futur podria estar en la fabricació de paper metal·litzat, paper tela, paper plàstic, etc. En tot cas, el sector ha estat afectat pel tancament de Papeleras Reunidas i

pel descens de la quota de mercat del clàssic paper de fumar Bambú, que ja no es fabrica ni tan sols a Alcoi.

En arts gràfiques, el sector està excessivament atomitzat, sense estructura comercial de cap tipus i amb una forta competència entre els empresaris per fer baixar els preus. Les conclusions de les jornades proposen l'associació entre ells als nivells possibles (productiu, comercial, etc.) i completar la cadena total del servei, ja que falta relligat, fotocomposició, fotomecànica...

Pel que fa a químiques, Alcoi no té una estructura capaç de suportar una indústria de base, però es podria fer més en el camp del disseny d'envasos de cosmètica (per alguna cosa hi ha una escola de disseny en la ciutat), i en la producció de plantes aromàtiques, que ara són importades.

El sector plàstic s'ha duplicat en els últims anys i les perspectives apunten cap a l'estabilitat. Una cosa que hauria de ser fomentada és l'aprofitament dels laboratoris de la Universitat Politècnica, que han costat al voltant de 1.000 milions de pessetes i que estan homologats per a fer investigacions de tota mena, fins i tot de cara a la CEE. Cosa que cap empre-

sa no podria fer pel seu compte.

El tèxtil

El predomini de petites i mitjanes empreses en el sector tèxtil ha determinat les dificultats de suportar costos i estructures comercials complexes, com també l'absorció d'innovacions tecnològiques.

Joan Pérez Garcia Segòvia, secretari d'Acció Sindical de la federació tèxtil-pell de CCOO a la comarca, afirma que des de final dels setanta no s'ha modernitzat la maquinària, sobretot en el tint, el parament i l'acabat. I, on s'ha fet, no s'ha diversificat la producció. Per a ell, la reconversió del tèxtil no ha servit per a res, com ho demostra el baix nombre d'empreses que s'hi han acollit.

Per a la UGT local, el decret de reconversió va arribar quan aquesta ja s'havia portat a terme d'una forma espontània per part de l'empresariat alcoià. Vicent Belda, secretari d'Acció Sindical, creu que l'eixida a la crisi passa més per una reestructuració comercial com la que es va a realitzar a Pratto (Itàlia), ja que la maquinària existent a hores d'ara és competitiva. Estructuració comercial que també de-



Enrique Masia i Eduardo Gilabert, ponents adjunts

mana per al seu subsector Vicent Miñana Segura, president de la Unió Provincial de Cooperatives del Tèxtil, el qual troba imprescindible la realització d'un estudi sobre el mercat de filatura de carda, proposta que han arreplegat les conclusions de les jornades.

Una coincidència unàni-

hotel LAS ROTAS

Restaurant especialitzat en carbonada

Telèfon 78 03 23
Particular 78 12 88

DÈNIA

veles i vents
llibres

PAPERERIA-DISCOS-JOCS DIDÀCTIS-PÒSTERS
germans ferchen, 5 - telf. 783374 - d è n i a
(marina alta)



en les jornades

/ C. Balaguer

me és la necessitat que té la indústria d'Alcoi i comarca d'invertir en els famosos «intangibles», és a dir, en marques, disseny, moda, investigació... En l'àmbit de les alternatives, també remarca UGT que la reestructuració del sector hauria de comptar amb els plans d'integració en la CEE. Malgrat això, sempre quedaria oberta la via de negociar un Pla de Reindustrialització dins l'àmbit de la Generalitat valenciana.

P. Valor, secretari general de CCOO comarcal, trobaria molt positiva la declaració de la comarca com a Zona de Preferent Localització Industrial i proposa la realització de dos estudis: sobre els efectes de la integració en la CEE en la indústria tèxtil i sobre la finançació necessària per a les inversions en

la modernització de les empreses.

La localització de l'Institut Tecnològic del Tèxtil ha estat també tema d'abundants comentaris, i s'ha demanat que s'instal·le a Alcoi o la comarca. Finalment, en les conclusions sembla que tothom ha pres consciència que el sector tèxtil no és capaç d'absorbir tot l'excedent de mà d'obra generat en la comarca i es proposen vies de diversificació amb la finalitat de superar la monoindústria.

El consell econòmic-social

La pregunta, ara, després dels debats i les conclusions, és la següent: ¿on s'invertiran els 40.000 milions que s'esperen aconseguir i com? Una resposta és la creació d'un nou polígon industrial que facilite

sòl en bones condicions a les empreses. Problema de més difícil solució és el de les comunicacions. Les dificultats orogràfiques no han trobat encara solució i la pròxima construcció d'un pont prefabricat a l'estil del que ja funciona en l'autopista de Lleó, una obra espectacular d'enginyeria, amb un cost superior als 800 milions, no pareix suficient.

La principal conseqüència d'«Horizonte 2.000» és la d'haver il·lusionat la ciutat, fins al punt que són molts els qui opinen que «l'esperit que les ha fetes possibles hauria de tenir continuació», a través del

sari un «ens concret». Segons el seu punt de vista, l'aprofitament d'intangibles, estudis de mercat, disseny, marques, etc, pot realitzar-se a través de gestions conjuntes per sector, i inclús per subsector. «És una tasca que les empreses han de fer i decidir per elles mateixes.»

Per a Josep Mestre, regidor comunista a l'ajuntament, el consell hauria de tenir una composició comarcal, amb representació de tots els grups polítics dels ajuntaments de la comarca. Josep Sanus, alcalde d'Alcoi, d'altra banda, espera que aquest òrgan arreplegarà la diversitat i



40.000 milions per al futur d'Alcoi

que s'ha anomenat Consell Econòmic-Social, un organisme similar al que s'ha constituït en algunes zones de Catalunya, com Hospitalet o Terrassa, però cenyit a l'aspecte industrial.

Les diferències d'opinió apareixen pel que fa a la projecció i als objectius. Rafael Terol, president de l'Associació d'Empresaris, considera que no és neces-

la complexitat del món empresarial i social, i creu que ha de ser l'instrument idoni per dur a la pràctica les conclusions de les jornades.

En el fons, hi ha molts prejudis contra la possible capitalització del Consell per part d'alguna institució i contra una possible manipulació política amb interessos diferents dels estrictament econòmics.